

Jasná správa o konci sveta

Dnes sa má skončiť svet. Už je to isté. Hovorili to v správach. Nepomohla Becherovka, Gotalax, ba ani Kooperativa, i keď všetci sľubovali pokojný proces trávenia, maximálnu mieru starostlivosti s minimálnou úrokovou sadzbou alebo aspoň doživotný svätý pokoj.

Ale čo keď má byť už ten koniec sveta. Čo bude s tými sľubmi? Veď ešte potrebujem kúpiť aspoň tri kilá Arielu, lebo môj „starý prací prášok“ už asi nie je taký dobrý, ako keď bol pred rokom v reklame. A stále nemám ten krém, po ktorom sa moja pokožka rozžiari a ja konečne nájdem zmysel života! Pravdepodobne by som sa mala aj poistiť v tej poisťovni, ktorá má teraz také červené logo a v reklame slávneho herca z minulosti, čo už dávno nikde nehral. Len či poisťujú aj pred koncom sveta? Možno by sa s nimi dalo dohodnúť aspoň na poistke proti útoku kobyliiek alebo morovej nákaze. Či radšej záplavy? A čo ak začnú pršať žaby, alebo mi padajúci traktor rozbije strechu na aute?

Už o chvíľu to má vypuknúť. Zatiaľ nevidím ani jednu pekelnú príšeru vynárajúcu sa z roztavenej zeme, či tekuté sedemhlavé hady s desiatimi rohmi, nikto nerozpráva neznámou, ba ani desivou rečou, nezvíja sa v agónii na zemi a obloha sa tiež nezatiahla. To snáď ani tie žaby nebudú padať?

Po tomto zistení som si takmer pokojne sadla naspäť do kresla s miernym pocitom sklamaní z neuskutočnenej kataklizmy, zaliata som si kávu a kým som stihla prepnúť reklamu, niekto prišiel a zbalil slnko do igelitky.

„Koniec sveta, vážení, odchod!“

Nina Vachalíková

Pamätáte si na to, keď...

Pamätáte si na to, keď sa tomu hovorilo staré časy?
Teda, keď tie časy ešte neboli staré?

Keď Radka ešte jedla spolu s nami bagety v parku a nikto z nás
netrpel vlákni novým deficitom?

Pili sme víno pri dvoch stromoch, ktoré padli za naše
nekonzumné ciele nekonzumovať po zotmení.

A dnes? Nekaloriická doba anticholesterolových pártys?
Obsluha! Pijeme len odtučnené víno!

Kde je tá éra bagiet a voľných trenírok?
Kde sú naše tenisky?

Zadĺžené skriptá a ignorantské stužkové
nás vyťahujú z nekomformneho sveta lží.

Stereofónna hudba znie z každého viaduktu slasti a zaznieva
každé zrno vo víne, na jeho konci tunel a pred ním husté
svetlo na taniери žltého mesta burácajúceho štadióna fanúšikov
egoizmu s novou koncepciou metodickéj skepsy:

Müslím, teda som.

Ni na Vachalíková

Pošliapaná

bozkávam
svetelnú reklamu
nahého klubu
na dobrú noc

zelený neón
zafarbí šaty
namodro

po tvári steká
strach
dolu
po špičkách...

Marys

Priemyselná re-evolúcia

transcendentálna niť
sa stoporila v buši
plnej duší
značky continental-matador

na tanieri biobomba
tiká
tyká si s твоjím paralyzérom
s vodnou-stočnou lampou

elektrický stĺp
už chrbát omína
pred japonským veľvyslanectvom
stojac si na dlhom vedení

termokamerou vyšpehujem
teplotné výkyvy
tvojich pľúc
a transplantovaných uší

som expert, exorcista,
exhibicionista ak chceš

pocítiš vážnosť
kybernetickej ruky
na dvanástke bažanta

ty si ten ľad neprehltla
ten kus ľadu si prišiel
po tvoje jamky
na lícach

Marys

Jedna noc s romantikom

v posteli
bez ostrých lúčov nočnej lampy
život prevracia svoj plášť
hudba zaspáva
a nastáva
mela
v melanchólii

Marys

Tradične netradičná

som pečený holub
padám
z kaluže
do ešte väčšej kaluže
na bezodné dno

krv
má zápach vodky
vypiješ ma do dna
neskúsená
praskneš

jazyk už kúpem
v bazéne slín
keď ťa tu tak vidím
veď ty len štekáš
nehryzieš

zmaľujem ťa
ako obrázok Jána Kristiteľa
s hlavou vedľa tela
a nazvem ťa
chladná horúčka

Marys

Predám jeden sentiment. Značka: Už nám chýbať nebude.

Napíšem ti báseň
...ale až neskôr

Zatiaľ...
si do mňa ľahni
zhasni oči
a počúvaj tóny zakázaného ticha

Hviezdy dnes hrajú
hudbu tvojich pier

Marys